

NGƯỜI VIỆT PARIS

TIẾNG NÓI CỦA NHỮNG NGƯỜI VIỆT TẠI PARIS YÊU CHUỘNG

TỰ DO - CÔNG BẰNG & BÁC ÁI

GIẢI OAN THỊ MẦU

Nguyễn thanh Ty

Xưa nay, nói rõ ra là 80 năm nay, đảng cộng sản Việt Nam, tức đảng ta, đảng của “**đỉnh cao trí tuệ**” loài người” cứ bị mang tiếng oan. Nhân dân cứ đổ riệt lên đầu đảng ta cái “oan Thị Mầu”.

Ừa! **Hồi nào đến giờ người ta vẫn nói là “oan Thị Kính” chứ có ai nói “oan Thị Mầu”?**

Ậy! “**Oan Thị Kính**” là xưa rồi **Diễm!** Thời buổi bây giờ là cách mạng, là xã hội chủ nghĩa, đảng ta đang tiến nhanh, tiến mạnh, tiến vững chắc lên thiên đàng cộng sản, nơi mà mọi người chẳng phải làm lụng gì cả, hoặc làm rất ít mà hưởng thụ thì tha hồ. Ăn chơi xả láng, sáng về sớm để... ăn chơi tiếp. Muốn đến được cái thiên đàng đó, phe ta, tức phe xã hội chủ nghĩa đã phải tốn đến 100 triệu xác người, trong đó Việt Nam góp phần hơn 3 triệu, để lót đường làm chiếc cầu đi tới đó, chứ phải chuyện nói chơi rồi bỏ đầu!

Bởi làm cách mạng, tức là phá bỏ cái cũ để xây dựng cái mới (**còn xấu hơn hay tốt hơn, cầm có bàn cãi hay phản biện gì sất, ai chệch lề trái là bị bắt bỏ bót à nhen**) thì mọi sự việc buộc phải đảo ngược để có ý nghĩa và hình thức đổi mới.

Ví dụ, “**bảo đảm**” phải nói ngược lại thành “**đảm bảo**”. Đoàn kết thành kết đoàn. **Khai triển thành triển khai...** Cả chuyện xưa tích cũ cũng phải đổi ngược ý nghĩa mới thiết là cách mạng. Sự tích Tấm Cám, theo kết cục xưa, Tấm lấy hoàng tử, nay theo cách mạng, Tấm phải lấy anh Trần Điền, thợ cấy, mới thiết đúng điệu con chuồn chuồn. Thằng Bờm chống ông Phú hộ, giai cấp phong kiến, đến cùng để giữ vững lập trường giai cấp nông dân, nhất định không đổi bất cứ cái gì do ông Phú hộ lừa gạt dụ dỗ, kể cả năm xôi, mà theo tích xưa là “Bờm cười” chịu đổi ngay. Thế mới đúng điệu “lề phải” cách mạng của ông Tôì Như Rứa.

Nhưng “cách mạng” nhất là đổi mới giáo dục. Lề lối dạy theo “Tiên học lễ hậu học văn” hay “Trọng thầy mới được làm thầy” đã xưa cũ rồi. Giờ đây chỉ phải học 5 điều Bác Hồ dạy mới là “hầu ló số dzách”. 5 điều Bác dạy được dàn dựng thành phim truyện nhiều tập đưa lên ti vi cho trẻ em cả nước học tập. Bốn điều trước được diễn ra suôn sẻ, mẹ hát con khen hay, Bộ Chính trị vỗ tay, Quốc Hội vỗ tay, Ban Văn hóa Tư tưởng vỗ tay... khen nức nở rằng thì là...

Bất ngờ đến điều thứ 5 là “Đạo đức Bác Hồ”, em bé Vàng Anh, nhân vật biểu tượng của Cháu ngoan Bác Hồ, thủ vai chính, diễn lại “kịch bản” lúc Bác “quăm” em Nông thị Xuân trên nhà sàn, bốc lửa quá, khiến cho hàng vạn tiem in tờ nét bị cháy vì các em thiếu nhi đua nhau “truy cập” cả triệu lượt trong vòng 1 tuần lễ để tích cực học tập.

Đoạn phim “gái nghèo đấu chường trên giường” này do em Vàng Anh đóng cặp với một quý tử của Ngài Giám đốc Sở Công An Hà Nội, xuất sắc vượt mức yêu cầu, được tung lên Net trước khi đưa lên Ti vi, nên bị Nhà nước ta qui kết tội vi phạm bản quyền. Công an phải lập tức xắn tay vào cuộc để ngăn chặn sự “xâm phạm lợi ích quốc gia”.

Không rõ hạ hồi chuyện này đến đâu. Em bé Vàng Anh trong tương lai rồi sẽ đi về đâu? Có được tiếp tục đóng phim với các lãnh đạo chớp bu của đảng ta để các ngài lưu lại hậu thế tài năng đức độ của mình trong thời gian “nhảy bàn đọc” không?

Bởi vậy, ngày nay phải nói "Oan Thị Mầu" mới đúng theo mẫu mực của Bác Hồ. Thị Mầu ngày xưa bị thằng "đầy tớ" trong nhà (tức là quan chức bấy giờ) nó "quăm" cho có bầu rồi đổ thừa cho Thị Kính, là gái giả trai đi tu, giống như **Hồ "quăm" em Nông thị Xuân đẻ ra thằng Nguyễn Thành Trung rồi đổ cho anh thư ký riêng Vũ Kỳ nuôi, để được tiếng là "cha già dân tộc, một đời hy sinh cá nhân mình, không màng chuyện vợ con riêng tư" để lo cho nước, cho non, đến chết "đầu gối" vẫn còn dzin. Như vậy Hồ bị mang tiếng là "oan Thị Mầu".**

Người không thức thời cứ bảo là nói ngược, nhưng hạng khoa bảng "mũ cánh chuồn đội trên mái tóc, nghiêng mình (khom lưng) đứng chực cửa hầu môn" thì lại cho nói như thế mới là người có học vấn cao, triết lý đầy mình, hiểu biết thời cuộc. Như ông "luật sư hú còi" Nguyễn Vô Liêm có biệt tài đánh bóng giày bằng lưỡi hay như ông bác sĩ Bùi Vô Tâm mà một bà nhà văn tự thiến để làm giặc trong nước, ví mặt ông giống như cái "sự đời của ngựa cái" chẳng hạn.

Vậy lâu nay đảng ta bị "oan Thị Mầu" về cái khoản nào?

Tám chục năm nay, kể từ ngày 3 tháng 2 năm 1930 thành lập đảng, đảng ta năm nào cũng tổ chức rền rang, náo nhiệt để làm lễ kỷ niệm cái ngày "hắc ám" này. Mặc dù tốn công, tốn của phong thánh cho thành tích (ảo) của mình, và xua đám giáo chúng thi nhau khua chuông, đánh trống, thổi kèn để tung hô vang trời cái đảng của mình nào là "anh minh thần võ", nào là "đỉnh cao trí tuệ"... người dân vẫn không chịu hiểu cho thủng để tiếp nhận ơn sâu của đảng, trái lại cứ một mực gọi đảng ta là cái "đảng ăn cướp". Vừa ăn cướp vừa nói láo. Và còn chỉ thẳng trán lãnh đạo ta mắng là quân ăn cướp. Hết đời cha, đến đời con vẫn là quân đi ăn cướp.

Mắng như thế thật là "oan Thị Mầu" cho đảng ta quá! Mắng như thế khác nào "khen phò mã tốt áo".

Cái chuyện đi ăn cướp thì Bác Hồ của ta đã nói rõ ngay từ buổi ban đầu năm 1945: Đảng ta là giặc cờ đỏ đi cướp chính quyền! Mà "được làm vua, thua làm giặc" là chân lý xưa nay. Vậy bảo "Đảng ta là quân ăn cướp" giống như bảo thầy chùa không có tóc, có phải là thừa không?

Từ khi Bác lên làm vua, đảng ta thành độc tôn, muôn năm trường trị, thì mọi sự "kinh bang tế thế" được dấu kín như bưng rất ít khi được đem ra công khai, phô bày cho dân biết, bởi Bác vốn là người, "cần kiệm liêm chính chí công vô tư khiêm tốn dũng cảm thật thà đạo đức". (mấy tên phản động đọc cho hết các đức tính của Bác cũng đủ hụt hơi, đứt mạch máu não mà chết, đảng ta chẳng cần phí công xử án hay bỏ tù)

Nhưng kể từ lúc cái gọi là "in tờ nét" xuất hiện đã làm đảo lộn hết mọi chuyện ta bà trên trái đất rất nhiều bụi trần ai này. Chuyện nhỏ, chuyện lớn, bí mật quốc gia cho tới bí mật phòng the, thâm cung bí sử gì gì cũng bị nó lôi lên mặt lưới nhện phơi bày tô hô cho bàn dân thiên hạ biết ráo trội.

Vì vậy bao nhiêu công lao trời biển (gọi là) "vì dân, do dân, phục vụ dân" lâu nay đảng ta vẫn khiêm tốn, giấu như mèo giấu kít, nay bỗng "bị" phơi bày lồ lộ dưới ánh sáng "mặt trời chân lý" khiến cho nhân dân bất ngờ sửng sốt và đảng thì bối rối đỏ tím mặt vì e thẹn, mắc cỡ.

Ví dụ như chuyện phục vụ dân của đảng ngày 27 tháng 01 năm 2010 mới đây, tại nhà luật sư Cù Huy Hà Vũ.

Chuyện như sau:

Tường rào nhà luật sư bị cơn bão ngày 15/9/2009 làm sập. Luật sư liền xây lại để bảo vệ tài sản và tính mạng. Đảng thấy không đẹp mắt với vẻ mỹ quan của thủ đô Hà Nội nên cho người đến phá đi để xây cái khác đẹp hơn. Cái đó gọi là làm cách mạng, phá cái cũ, xây dựng cái mới. Phá tường lúc 9 giờ sáng, chưa kịp xây lại thì gia đình Ls Hà Vũ nóng vội "tốc" lên Bắc Bộ phủ la làng bài hãi với Tổng Bí thư Mạnh và Chủ tịch nước Triết, làm cho hai "Chú" lúng túng vì quá bất ngờ với "sự cố". Dè đâu, đến lượt vợ chồng Ls Hà Vũ lại bất ngờ vì 9 giờ tối đảng cho khênh lại một hàng rào sắt, sơn phết tuyệt đẹp, xây cho gia đình một bức tường mới thật hoành tráng, không thua gì hai vườn hoa be bé xinh xinh trước nhà thờ Thái Hà và Tòa Khâm sứ.

Chuyện đảng âm thầm phục vụ dân như thế mà người dân cứ đổ "oan Thị mầu" cho đảng rằng thì là "tên tướng thú Dũng phá tường để trả thù" vì Ls Hà Vũ đã dám kiện nó làm bậy vụ bán Tây nguyên cho Tàu khai thác bô xít để lấy 150 triệu đô của bọn khựa.

Thật ra, chuyện không có lửa làm sao có khói. **Bởi thằng Nguyễn Trọng Khanh, phó Chủ tịch UBND phường Điện Biên, loại chó săn ngu "ăn cơm tui mà hại tao", ý thể chủ, khai toạc móng heo rằng: "Tao chẳng muốn làm, nhưng đây là chỉ đạo của Thủ tướng".**

Cái vụ này bầy hầy ra cũng do cái bọn "bờ lốc gờ" ở "lề trái" trong nước phát tán tùm lum lên trên "Nét" nên thế giới mới biết, chứ như chuyện đất đai, ruộng vườn của nông dân, đảng mượn rồi quên trả đã xảy ra hà rầm cách đây mấy chục năm rồi, hồi đó làm gì có in tờ nét loan tin, dân làm gì mà biết được.

Ví dụ thứ hai, đang còn nóng hổi, là ông Giáo sư Nguyễn (thị) Huệ Chi. Chữ lót "thị" là do Bộ Tư pháp của đảng ta tặng thêm cho GS, miễn phí. Ông Chi cùng vài người bạn cũng trong giới trí thức (cục phân) như ông, lập ra một trang mạng có tên là "Bauxite Việt Nam" để thu thập ý kiến toàn dân "đồng ý hay không" về chuyện khai thác quặng bô xít trên Tây nguyên để gọi là "phản biện chủ trương lớn của đảng".

Trang mạng mới lập ra có mấy tháng mà đã có hơn 1 triệu bảy trăm ngàn người (truy cập) vào tham gia ý kiến. Và họ đều nói "không". Trong khi đó trang mạng "Báo Nhân dân" của đảng ta lại vắng như nhà mồ Ba Đình, chẳng có ma nào vào xem thử có cái củ... gì trong đó. Bởi cái sự "không bình thường" rất "lề trái" đó làm cho đảng nóng máu.

Lập tức trang mạng của ông (thị) Chi bị "người lạ" đánh sập tanh bành. Ông GS Nguyễn Huệ Chi bị cướp mất đất dụng võ, không còn chỗ để "phản biện", bèn "bị" thất nghiệp. Gia đình ông thị Chi treo niêu, sắp bị gậy ăn xin. Nhưng may quá! Thấy ông không có phương tiện kiếm tiền nuôi vợ con, bọn "người quen" bèn "mời ông làm việc" để giúp ông có sinh kế. Mà lại giúp rất hăng hái, nhiệt tình quá mức bình thường, làm việc cả ngày lẫn đêm. Một tuần "làm việc" bảy ngày. Thứ bảy, Chủ nhật gì cũng làm tuốt luốt. Mỹ nó gọi là làm "ó vợ thai". An Nam gọi là làm tăng ca.

Phen này ông giáo (thị) Chi tha hồ mà vợ bầm lương lậu nhé. Nhưng xin nhắc ông nhớ đừng có bội ơn đảng mà nói ngoa rằng chỉ có lậu chứ làm gì có lương thì buồn lòng ông tướng thú Dững lắm đấy.

Tốt như thế mà lắm kẻ xấu mồm, cứ phát ngôn linh tinh rằng thì là "ông tướng thú Dững lại trả thù vật" mới cơ khổ, mới "oan Thị màu" cho ông ta chứ.

Trong lúc cả thế giới ai ai cũng ca ngợi cái "đức cống" của Ngài Thủ Dững là "Yêu sự thật, ghét giả dối" và lòng khoan dung độ lượng lớn bằng trời, sâu tựa biển của Ngài. Làm Thủ tướng ba năm mà "không hề xử phạt một ai, dù kẻ đó là sâu mọt, quan tham đã năm lần bị phát hiện". Người có đức độ như thế thì làm sao có thể có những hành vi đốn mạt của bọn đầu đường xó chợ, đá cá lặn đưa được chứ?

Có thể là nhầm với ông Bí thư nước lụt Phạm quang Nghị ở Hà Nội chẳng? Ông này thì nổi tiếng là chuyên viên ngâm phân tươi, ban đêm rình phun vào nhà bà Trần Khải Thanh Thủy và tài đánh lén trong đêm tối, triệt hạ cây thánh giá xứ Đồng Chiêm. Đặc biệt có mẹo hay là chõ đất đổ giữa đường để ngăn phóng viên, nhà báo không thể đi đến nơi để chụp ảnh săn tin.

Ngay cái ông Gs Phạm Toàn là người của đảng mà cũng nghi ngờ "thiện chí và tấm lòng" của đảng, đã mỉa mai bóng gió rằng: "Còn phải suy nghĩ thêm để đặt một cái tên chân xác cho những cách làm việc như vậy. Cái lẽ lối làm việc đó gây ra những điều vô cùng khó chịu cho các công dân".

Thật ra, đảng đâu chỉ chiếu cố có mỗi Gs Huệ Chi, như thế thì đâu có công bình như lời Bác dạy. Đảng chiếu cố cả nhà văn, nhà báo, sinh viên, luật sư và cả dân thường nữa. Hiện nay, đảng đang nuôi cơm rất nhiều người như vậy, tốn kém nhiều ngân quỹ lắm. Không phải nuôi ngày một, ngày hai đâu nhá. Có người, đảng phải nuôi dài dài suốt đời luôn. Hay tệ lắm cũng chục năm trở lên. Nếu quý vị không tin thì cứ về Việt Nam để chứng kiến tận mắt thành quả tốt đẹp này. Chỉ xin kể sơ vài tên tuổi tượng trưng mà cả thế giới đều biết như: Cha Nguyễn văn Lý, Luật sư Lê thị Công Nhân, LS Nguyễn văn Đài, Điếu Cây Nguyễn văn Hải, Dương Quốc Huy, Nguyễn Xuân Nghĩa, Phạm văn Trội ... Mới đây còn gồng thêm gánh nặng Ls Lê Công Định, kỹ sư Nguyễn Tiến Trung, cựu trung tá CS Trần Anh Kim mỗi người ở tù 5 đến 7 năm, ngồi (nhà đá) mát, ăn bát (cơm) hẩm. Riêng kỹ sư công nghệ Trần Huỳnh Duy Thức có công to (chống Tàu) nên đảng đặc biệt ưu tiên nuôi dài hạn 16 năm. Sau thời hạn này, đảng còn chăm sóc và bảo vệ tại gia thêm 5 năm nữa. Trên thế giới chưa có

nước nào mà Nhà nước thương dân đến như vậy. Ngày có cơm dâng, nước rót tận mồm. Đêm nằm ngủ thẳng cẳng, ngáy ó o, có lính canh gìn giữ an ninh. Sướng mọc lông cổ thì thôi!

Và cũng để khỏi mang tiếng quan liêu, phong kiến là "trọng nam khinh nữ" đảng cũng cho mời hai nữ lưu là bà Trần Khải Thanh Thủy và cô Phạm Thanh Nghiên vào nhà đá nhá bo bo vài ba năm cho đảng ta làm tròn bổn phận, thực thi dân chủ "nam nữ bình quyền" vì hai vị này cũng có công chống ngoại xâm, dám dương cao biểu ngữ "Hoàng Sa, Trường Sa là của Việt Nam".

Trên đây chỉ là mới đan cử hai ví dụ nhỏ như con thỏ của đảng lo cho dân thôi, mà đã bị tiếng oan như vậy, chứ 80 năm nay đảng đã hy sinh thân mình "đêm quên ăn, ngày quên ngủ", "sướng thì sướng trước cái sướng của dân, lo thì lo sau cái lo thiên hạ" răm rắp đúng theo lời Bác dạy, thì còn vô vàn tiếng oan nữa mà đảng chẳng bao giờ hé môi than thở, kêu oan một tiếng.

Cũng nhờ có in tư nét mà chúng ta còn biết thêm nhiều nỗi oan khác của đảng nữa.

Như vừa rồi đây, **Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết sang tận Mỹ để "phân hóa nội bộ" của chúng. Sang Cuba ca ngợi chuyện "hai anh em Việt-Cu trời sinh" thay phiên nhau thức, ngủ để canh giữ hoà bình thế giới. Nếu không có hệ thống truyền thông toàn cầu "hê lên thì con dân nước Việt làm sao biết được nỗi khổ và công lao trời biển của đảng ta. Thế mà vẫn có những quân phản động đặt điều bôi bác hình ảnh và cả những lời vàng ngọc của Ngài Chủ tịch.**

Hãy nhìn tấm hình chụp Chủ tịch Triết đứng giữa hai vợ chồng Obama để thấy được thành tích "phân hóa nội bộ" của Ngài. Nhất là câu nói: "Bây giờ ta đứng ngang hàng..." khi hãnh diện khoe với "Đại hội Vịt cừu". Nhưng chúng cũng xuyên tạc rằng "Chủ tịch Triết chỉ đứng ngang háng..." Bức ảnh gây "ấn tượng" lắm.

Từ chuyện nhỏ đến chuyện lớn, cứ thế mà suy ra, theo phép tịnh tiến ngược, chúng ta càng thấy rõ ơn đảng, ơn Bác lớn như núi Thái Sơn, sáng như sao Bắc đẩu, để mà tin tưởng tuyệt đối rồi dốc lòng theo đảng, trung thành với đảng hòng được ơn mưa móc đảng ban cho.

Hãy nhìn lại vụ "Cải cách ruộng đất" mà xem. Có phải là đảng đã giúp nông dân, nhất là giới bần cố nông, cướp lại đất đai từ trong tay của bọn cường hào, ác bá, địa chủ để giao lại cho nông dân làm chủ. Và nông dân đã được "giải phóng đời nô lệ" để trở thành Ông Nông dân, Bà Nông dân. Ngày xưa bọn địa chủ canh giữ ruộng đất bằng roi tre, hèo gậy, hay roi cặc bò. Nay đảng canh giữ bằng lực lượng công an có súng AK, dùi cui điện thì thử hỏi ai dám có gan cướp đất nông dân? Còn nữa! Thấy nông dân cày sâu cuốc bẫm quanh năm khổ cực, không có thì giờ hưởng phước, đảng đã gọi bọn tư bản đến làm sân "Gôn", ngày ngày biểu diễn cho bà con ta coi chơi cho đã con mắt. Đôi khi còn được thuê lượm banh có tí tiền còm nữa chứ.

Đó là "chủ trương lớn của đảng" vì dân, cho dân, phục vụ dân, chớ phải đâu như lời của bọn phản động nói đảng cướp đất của dân bán cho ngoại bang lấy tiền bỏ túi. Quả là "*oan Thị Mầu*" cho đảng quá.

Sau ba mươi lăm năm đảng tóm đầu đất nước trong tay để lo cho dân, có kẻ vẫn còn oán hận đảng thấu xương vì mấy cái vụ đảng "đánh tư sản mại bản", "cải tạo công thương nghiệp", "đổi tiền lia chia"... làm cho toàn dân tan nhà nát cửa, nghèo mạt rệp. Đó cũng bởi đảng khiếm tốn không muốn khoe cái "anh minh trí tuệ" của mình nên đã bị mang tiếng oan là "thủ đoạn ăn cướp".

Vì bài viết có tiêu đề "*Giải oan Thị Mầu*" cho đảng, nên người viết xin phép tiết lộ đôi chút "bí mật quốc gia" về kế sách "nước giàu dân mạnh" (xin chớ đọc ngược mà sai chủ trương).

Trong binh pháp "Thiên đặng" của Các Mác có chép chuyện "Kéo cây lúa lên" để cụ thể ý nghĩa chính trị như sau:

Một nông dân nọ rất lười lao động, không chịu làm cỏ, bón phân cho đám ruộng của mình, nên lúa rất còi cọc, ốm yếu. Ngược lại, đám ruộng bên cạnh của ông hàng xóm, lúa tốt, xanh mướt mà, do ông này bỏ nhiều công sức chăm sóc. Anh nông dân không chịu lúa mình thua kém, nên ban đêm ra ruộng lén kéo cây lúa của mình lên cho cao bằng lúa bên cạnh. Dè đâu, ngày hôm sau, đám lúa đã chết héo hết.

Đảng ta rút kinh nghiệm chuyện này, muốn cho toàn dân mau giàu như nhau thì không thể nắm đầu dân kéo lên như cây lúa, nên dùng biện pháp "cào bằng" mọi cây lúa rạp xuống bằng nhau, không có cây cao, cây thấp. Một khi dân chúng đều nghèo như nhau thì sẽ không còn giai cấp, không có áp bức, bất công, tất sẽ không có tranh đấu. Vì vậy đảng ta "chuyên chính" với tầng lớp "trí phú địa hào" là với mục đích "đại đồng".

Thế sao giờ lại nảy nòi ra cái đám "tư bản đỏ" ?

Ấy! Lại cũng là luận điệu của bọn phản động. "Tư bản đỏ" là từ ngữ chúng vu cáo, nói xấu cán bộ lãnh đạo ta. Bác Hồ đã dạy: "Đánh thẳng giặc Mỹ ta xây dựng bằng mười ngày nay". Giờ ta đã đánh cho Mỹ cút, Ngụy nhào rồi, thì cán bộ lãnh đạo ta đương nhiên là phải giàu. Bác Hồ lại dạy: "Không sợ thiếu chỉ sợ không công bằng". Nay mai, cả nước cũng sẽ giàu. Em nào cũng có. Đừng sốt ruột. Hiện nay đảng đang phân phối giàu sang theo thứ tự từ trên xuống dưới. Đảng viên là diện ưu tiên. Ai ai cũng sẽ có xe hơi, nhà lầu, tiền tỉ trong ngân hàng.

Ngẫm mà xem! Trên thế giới có được mấy nước mà toàn dân ai cũng đều là triệu phú như cái nước Cộng hòa Xã hội Chủ Nghĩa Việt Nam Độc lập Tự do Hạnh phúc của mình không?

Tuy nhiên, ta vẫn còn những khó khăn "nhất định" vì hậu quả chiến tranh của bọn Mỹ Ngụy để lại. Từng bước, ta sẽ khắc phục. Tạm thời ta phải thắt lưng buộc bụng. Ngay như cựu Tổng bí thư Lê Khả Phiêu còn phải tự tay mình trồng rau (trên lầu hai) để ăn vì lương hưu của "Chú" không đủ để mua thịt. Thấy thảm chưa? Thương "Chú" Phiêu quá đi thôi!

- Nói rằng vì còn khó khăn nên dân còn phải khổ, sao Nhà nước để cho tham nhũng ngày càng hoành hành như bệnh ôn dịch mà không có cách bài trừ

- Tham nhũng ư? Làm gì có chuyện tham nhũng! Không nghe những lời tâm huyết của Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết à? "anh thủ quỹ giữ tiền trong quỹ luôn có dư, kẹt quá em mượn một ít, thấy không ai đòi, em mượn thêm chút nữa! Còn nước người ta luật pháp nghiêm minh nên muốn tham cũng khó." Đó, thấy chưa! Chỉ mượn thôi, không ai đòi nên em quên trả, chứ làm gì có tham nhũng! Cứ chuyện bé xé ra to. Bớ bèo ra bọ, làm mất đoàn kết.

Còn nói thẳng ra, nếu các quan chức nhà nước, cán bộ lãnh đạo đảng có "xà xẻo" đôi chút dặt dai, thụt két vài tí đô đi nữa thì đó cũng là chút ơn huệ đảng trả công cho họ một thời theo đảng. Nếu theo đảng mà không có chút xơ mủi, hồ cháo dính tay thì ai theo đảng làm gì? Phải không nào? Bán mằm, bán dẫu còn có dính tay huống hồ là theo đảng cầm quyền ăn trên ngồi chốc.

- Nhưng với cương vị là một Chủ tịch nước mà bảo tại luật pháp của nước mình không nghiêm minh nên mới xảy ra nạn cường quyền, tham ô từ trên xuống dưới thì nên từ chức hoặc giải tán cái đảng cầm quyền đi chỗ khác chơi để cho người có tài có đức lên thay!

- Ý! Nói vậy đâu có được bồ tèo! Đảng ta đã tổn biết bao nhiêu xương máu mới cướp được chính quyền, nay lại bảo nhường cho người khác, có mà điên à?

Sống chết gì ta cũng phải bám đảng, giữ đảng, ôm lấy đảng. Mới đây, Ngài Triết còn quả quyết chắc cú rằng: "Bỏ điều 4 là tự sát". Nói như thế có nghĩa là ai đòi đảng bỏ quyền lực, đòi trưng cầu dân ý, đòi đa đảng là phải chết. Dù dân có chết, dù nước có tụt hậu, nghèo khổ hay dù gì đi nữa đảng vẫn phải sống hùng, sống mạnh để nắm quyền độc tôn muôn năm trường trị.

Hồi xưa Bác Hồ còn ờ: "trung với nước, hiếu với dân" để dụ khị người dân theo đảng. Còn bây giờ, đảng ta nói toạc móng heo, chẳng sợ thằng Tây đen nào, bắt dân phải: "Trung với đảng trước, hiếu với dân sau". Tết đến, phải "mừng đảng trước rồi mừng Xuân sau". Ai không yêu Xã hội chủ nghĩa tức là không yêu nước là phản động, phản quốc.

Những ai phê bình đảng ta là độc tài, là ngu dốt, là làm bằng hoại đất nước, là... đủ thứ chuyện xấu xa, bỉ ổi trên đời... thì đều là những kẻ xuyên tạc đảng, chống phá nhà cầm đồ, có manh tâm muốn lật đổ nhà nước. Bọn này tất phải bị trừng trị thích đáng.

Trước khi cho chúng rũ xương trong tù, đảng ta có mấy lời "giải oan Thị Mầu" cho chúng sáng mắt, sáng lòng để thấy được đảng ta là "đỉnh cao trí tuệ loài người". Ba cái chuyện cò con vụn vặt như

tự do, dân chủ, bầu cử, nhân quyền... vợ vẫn mà bọn "thù nghịch" nước ngoài với bọn Hải ngoại lưu vong hay la ó đòi hỏi thì đảng ta đã "ba bước nhảy vọt" đi trước chúng từ lâu rồi để cho chúng trắng mắt ra mà "tâm phục, khẩu phục".

Này nhé, bảo rằng dân chủ tự do không đâu bằng nước Mỹ, tưởng có gì hay ho, rốt cục đưa một anh sắc tộc thiểu số da đen Obama lên làm Tổng thống. Nước Xã nghĩa Việt Nam ta chẳng cần bầu bì, bầu bán làm chi cho hao nhiệt cũng vẫn có một anh chầu chàng người Thượng, mang khố, thắt cà vạt, từ trên núi xuống làm Tổng bí thư, tên Nông Đức Mạnh, đứng đầu cả nước, trước nước Mỹ cả mấy năm.

Còn làm Chủ tịch nước, Thủ tướng? Cứ có thành tích quặng lựu đạn chày vào chợ, đào mô đắp đất chặn đường, phóng hỏa tiến vào trường học... tóm lại bàn tay có vấy máu người là được đảng đưa lên ngôi cao, chức cả. Cần gì học với hành. Cán bộ loại này nước ta vô số.

Còn tự do ư? Hãy cứ về Việt Nam một chuyến, mở mắt thật to lên mà nhìn "cái lá đa tự do" của đảng ta nó "hoành tráng" cực kỳ như thế nào cho biết lẽ độ.

Bọn du khách ngoại quốc đến du lịch nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ nghĩa của ta chỉ một lần thôi cũng đủ lé con mắt rồi. Có nhiều đứa thấy lạ lùng, siêu đẳng quá, mê mẩn chụp hình để làm tài liệu quý hiếm đến nỗi đui con mắt luôn.

Lại bảo cộng sản chuyên nói phét à?

Chỉ cần đơn cử vài cảnh quang diễn ra lồ lộ trước mắt hàng ngày, hàng giờ một cách tự nhiên như người Hà Nội, không cần dàn dựng, cũng đủ chứng minh việc tên Tổng Thiệu nói "Đừng nghe những gì Vẹm nói mà hãy nhìn kỹ những gì Vẹm làm" là rất bố láo, rất phản động.

Này nhé, cứ nhìn cái sự đái bậy, đùng đầu tè đó, bất chấp chỗ phố xá đông người cho tới chốn thâm nghiêm như chùa chiền, nhà thờ. Khắp các con phố, chỗ nào cũng có bảng "CẤM ĐÁI BẬY" mà người đứng tè dưới bảng vẫn cứ "vô tư" xả bầu tâm sự, chẳng thấy Thầy phú lít nào thi hành pháp luật.

Có chuyện kể, một chú Tây Balô thắc mắc với anh hướng dẫn viên nón cối rằng: – Tôi đọc trong cẩm nang Du Lịch Việt Nam chỉ có "Cam Ranh Bay" và "Ha Long Bay" sao bây giờ lại có thêm "Cam Đai Bay"? Anh hướng dẫn viên ngơ ngác hỏi lại "Cam Dai Bay" ở đâu trên bản đồ? Chú Tây Balô chỉ ngay tấm bảng cấm ở bức tường gần đó có mấy chữ đỏ chói "CẤM ĐÁI BẬY".

Đái bậy, phóng uế, xả rác, lái xe lạng lách bất chấp luật giao thông... là điển hình sự tự do, của Việt Nam, chưa kể đến chuyện Công An đứng đường "tự do làm luật" với người đi đường mà chưa có nước nào trên thế giới có được.

Còn chuyện ăn nhậu, xì ke hút xách, em út mãi dâm, cướp giật, trộm cắp... dám cá 1000 ăn 1 rằng không quốc gia nào sánh được với nước ta đâu nhé.

Mấy cái dịch vụ "ôm" ở ta đang là "mát cơ tinh" rất "hot" được Nhà nước ta, đích thân Ngài Chủ tịch nước Triết đem đi câu khách đấy nhé. "Nước tui có nhiều gái đẹp lắm..." Ngài Triết mời chài khách ở Mỹ đấy.

Tất cả những "sự cố" ấy không thể hiện sự tự do thì là gì? Còn nói chuyện đảng ta cứ độc tài, độc trị, giữ rịt lấy quyền lực, không chịu "trao trả lại quyền dân chủ" cho dân ư?

Đảng luôn mong được có ngày ấy, ngặt nỗi "dân trí" còn quá thấp kém, ấu trĩ nên chưa phải thời điểm, chưa đến lúc bàn giao. Đảng đang đào tạo mỗi năm cho xuất xưởng 20 ngàn tiến sĩ. Mười kế hoạch ngũ niên nữa, nghĩa là 50 năm tới, ta có vô số tiến sĩ, ra đường đụng tiến sĩ. Lúc ấy dân trí khả dĩ tương đối, đảng sẽ dần dần trao cho quyền tự do dân chủ thực sự.

Nhưng hiện tại, không phải dân đang làm chủ là gì ?

Tất cả đều do dân làm chủ, đảng và Nhà nước chỉ làm việc quản lý, tức là làm đầy tớ cho dân, phục vụ dân trong việc điều hành đất nước. Này nhé: Nhà nước Nhân dân, Quân đội Nhân dân, Tòa Án Nhân dân, Ủy Ban Nhân Dân... tất cả lớn nhỏ, từ cây kim sợi chỉ đến dinh thự to đùng như Tòa

Quốc Hội, Lăng Ba Đình... cũng đều là của Nhân dân. Đảng chỉ được có mỗi một cái nhà nho nhỏ duy nhất có tên là "Kho Bạc Nhà nước".

À mà thôi! Nói sơ mấy điều trước mắt cho thấy rằng, xưa nay đảng ta đã từng mang tiếng, chịu lời oan ức. Cái oan này sánh với "Oan Thị Mầu" dẫu Bác Mác, Bác Lê, Bác Mao có sống lại cũng khó lòng mà rửa cho sạch, huống hồ là lũ lãnh đạo chúng tớ tay đã dính chàm rồi có lột da cũng không hết vết.

Nói nhiều dễ sai nhiều, thôi không nói nữa. Ngay như lời thật thà của Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết, sự ngay thẳng của lòng dạ Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng... bọn phản động cũng có thể bóp méo, xuyên tạc để cười cợt là nói dối, nói dốt, điều hề...

Cả lời của bà Nguyễn Phương Nga, phát ngôn nhân của Bộ Ngoại giao ta, mỗi lời nói, mỗi câu chữ bà phán ra đều đã được chọn lựa, cân nhắc, đẵn đo, uốn lười cả chục lần chứ chẳng phải bả lần như dân ngu khu đen đâu. Một lời nói của bà là một đọi máu, mỗi câu là một đấu vàng, vậy mà vẫn có kẻ chê bai, dè bỉu rằng:

- "Đàn bà thiếu chi nghề để làm, lại đi làm cái nghề bán miệng nuôi ... như bà Nguyễn Phương Nga, thua cả phường phấn son bán tròn nuôi miệng."

Thiệt hết nói nổi mà! Buộc lòng đảng ta và Nhà nước ta phải tiếp tục cứng rắn và quyết liệt hơn trong việc bịt miệng những kẻ "lợi dụng tự do dân chủ" để phát tán "phản biện" hòng "chống phá nhà nước" để khỏi bị mang thêm cái "oan Thị Mầu".

Một lần nữa đảng khẳng định: Đảng cộng sản Việt Nam là đảng duy nhất cầm quyền. Ai đòi đa nguyên, đa đảng hay thay đổi chính sách sẽ bị "trảm" tức "cúp bê la tét".

Cấm có cãi! Chấm dứt!

Nguyễn Thanh Ty